

Ἐεν εὐδοκίμως· διετήσει ἀλληλογραφίαν μετὰ Παύλου τοῦ Μανουτίου; καὶ ἐπαινεῖται ὑπὸ Γουάλδου (*Vita del Pinelli*)⁽¹⁾.

Νικόλαος Πέτρος, Κερκυραῖος· διέτριβεν ἐν Βενετίᾳ καὶ μνημονεύεται ὑπὸ Γαυρίκου ἐν προλεγομένοις τοῦ Πτολεμαίου (1528). Ο “Οδιος λέγει περὶ αὐτοῦ “ *Vir latinis graecisque litteris eruditissimus* ⁽²⁾.

Πέτρος Σόρτιος Κερκυραῖος· παρετέθησε καὶ περιέγραψε τὸν κατὰ τὸ 1532 ἀπὸ τῆς 22 Σεπτεμβρίου μέχρι τῆς 4 Δεκεμβρίου ἀναφανέντα κομήτην. Ἡτο φίλος τοῦ περιβοήτου Ιερωνύμου Φρακαστόρου ⁽³⁾.

Άρδρεας Κουνάδης ἐκ Πατρῶν. Διατρίθων ἐν Βενετίᾳ ὁ λόγιος οὗτος Πελοποννήσιος, ἐδαπάνησε πρὸς ἔκδοσιν τῆς Παραχλητικῆς (1522), Θησέως καὶ Αἰμιλίας γάμων (1529), διδακτικῶν λόγων (1543), “Ανθους χαρίτων (1546), Τριωδίου (1565), τοῦ Ἀνθους τοῦ Καρτάνου (1566) κλπ. Ως φαίνεται ὁ Κουνάδης συνέστησε καὶ ἴδιον Ἑλληνικὸν τυπογραφεῖον πρὸς ἔκδοσιν πρὸ πάντων τῶν ἐκκλησιαστικῶν βιβλίων.

Αλέξιος Ραρτούρος, Κερκυραῖος ιερεὺς, γρηγορίας καὶ χαρτοφύλαξ τῆς μητροπόλεως τῆς πατρίδος του καὶ ιεροκήρυξ. Ἐγράψεν Ἑλληνιστὶ διδαχὰς μετενεγχθείσας ὅστερον εἰς τὸ ἀπλοῦν ἴδιωμα καὶ τυπωθείσας ἐν Βενετίᾳ τῷ 1560.

Ιωάννης Βροντόπον. loc., ἀρχίατρος Κερκύρας, ἔγραψεν — εὐχὴν ἣν ὅρειλεις ὁ χριστιανὸς εὐχαρίστως ποιεῖν ἐν ὅξει νοσήματι ὑποπεσών, δημοσιευθεῖσαν ἐν τέλει τῶν διδαχῶν τοῦ Ραρτούρου.

Άρτώριος Μέγας Ρήτωρ, τῆς μεγάλης ἐκκλησίας, καὶ πιθανῶς πρωτάτας τῆς ἐν Κωνσταντινούπολει πατριαρχικῆς σχολῆς. Συνέγραψεν ἀκολουθίαν τοῦ νεομάρτυρος Ιωάννου τοῦ ἐξ Ιωαννίνων. Ο Νικόλαος Μαλακῆς ἦτο μαθητής του ⁽⁴⁾.

Θεοφάνης ὁ Θεσσαλονίκης, διδάσκαλος τοῦ νεομάρτυρος Μιχαὴλ Μαυρουδῆ μαρτυρήσαντος τῷ 1544. Ο Θεοφάνης συνέγραψε τὸ μαρτύριον τοῦ μαθητοῦ του ⁽⁵⁾.

Ιωάννης Κασιμάτης, ἀνεψιός Φραγκίσκου τοῦ Πόρτου· τοῦτον ὁ

(1) *Tiraboschi*, tom. VII, σελ. 396. Ο αὐτὸς ἐν βιβλίῳ τρίτῳ ἀναφέει καὶ ἔτερον λόγιον Σοφίανὸν Ιωάννην.

(2) *Hodii, de graecis illustribus*, σ:λ. 323.

(3) Μουσοξύδου περὶ τῶν ἐν Κερκύρᾳ ἀκαδημῶν.

(4) Νέον Μαρτυρολόγιον.

(5) Αὐτόθι.

